

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

17 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/29 NO: 620
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL



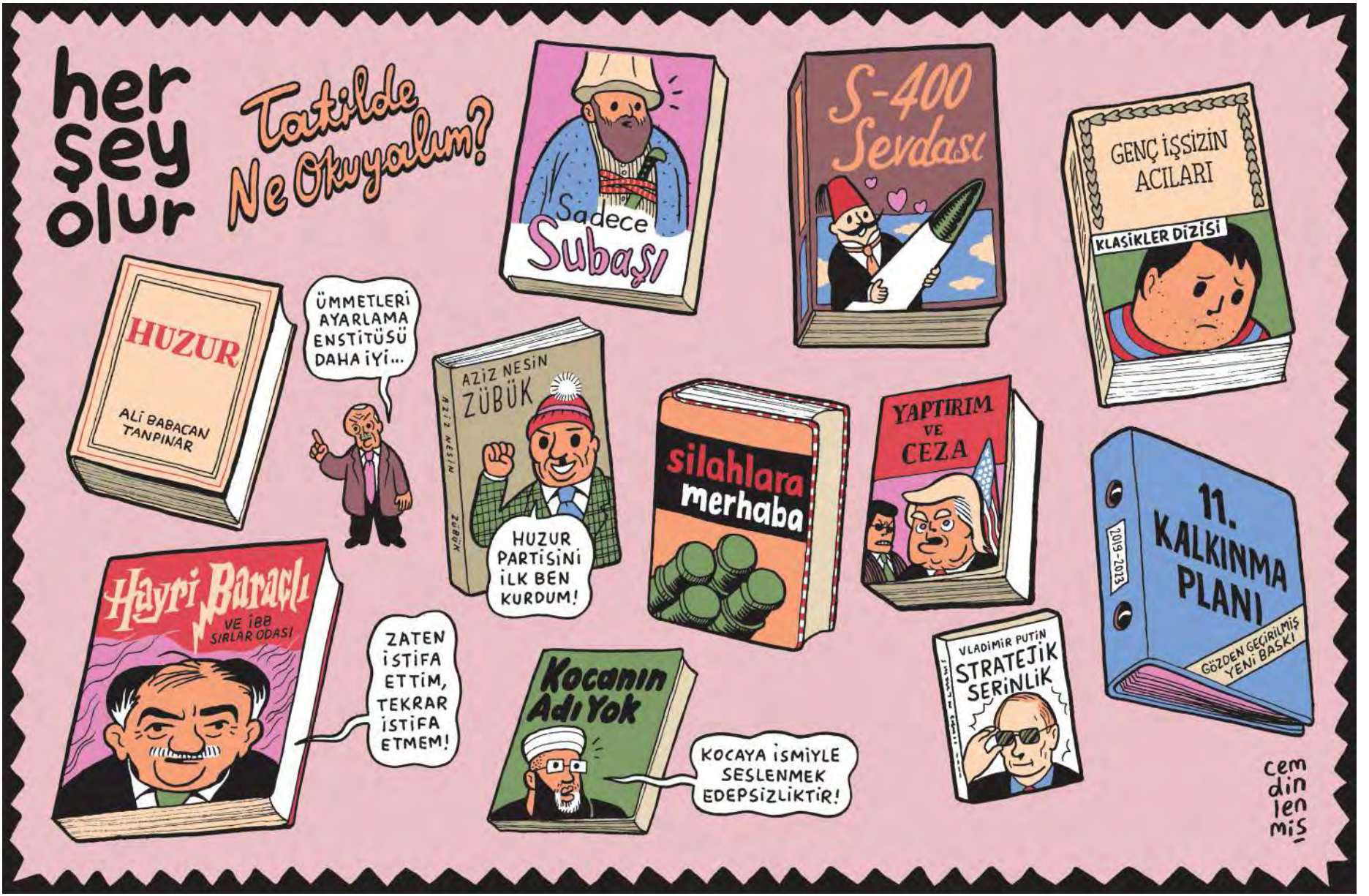
S400'ler komple geldi

TAMAMDIR BEYLER İÇİ DOLU,
İNDİRİN GEYİĞE DEVAM EDELİM!..

PIST!
GELİN BURDA
KONUŞALIM...

ÖZER AYDOĞAN





"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı



HER ŞEY

"Erken rezervasyon fırsatları ve taksit imkanlarıyla artık 5 yıldızlı bir tatil hayal değil."

Oteller Birliği Başkanı Yurdael Şahin

"Güler yüzlü hizmet, harika yemekler, tertemiz odalar ve gerçek bir kalite fiyat performansı... Sayenizde eşim ve ben inanılmaz keyifli bir hafta geçirdik. Teşekkürler Onem Tur! Teşekkürler Grand Aqua Ali Bey Resort Hotel! Seneye yine sizdeyiz:)))"

İstanbul'dan Kerem

Yurdael'e katılıyorum. Görüyorsunuz, İstanbul'dan Kerem ne kadar mutlu! Sizler de mutlu olabilir, Grand Ali Bey'e minnet duyabilirsiniz. Bugüne kadar arkadaşlarınızla, sevgilinizle bir işletmeye mahkûm olmadan nefis tatiller yaptınız. Bir sene tanrılardan Olimpos'un ateşini çalıp sahillerde yaktınız. Bir diğer sene, "zaten yatmadan yatmaya gidiyoruz" diye Bodrum'un en ucuz pansiyonunda kalıp sineklere kan verdiniz. Bir diğer sene, çadır kurup domates peyniri dünyanın en lezzetli öğünü sandınız falan derken son tatiliniz öncesi bir de bakmışsınız artık evlisiniz. Yaşınız ilerliyor. Hayatı algılamazınız değişiyor. Yine çok paranız yok, ama kredi kartınız var. Kredi kartı, modern hayatın nimetlerini size taksitle borç veriyor. Bu hayat da güzel ve üstelik Yurdael'in de dediği gibi artık hiçbir şey hayal değil. Üstelik evlilik sonrası fırsat takibi konusunda uzmanlaştınız, %40'tan aşağısına tenezzül bile etmiyorsunuz, erken rezervasyon için ETS'nin kapisına dayanmaya ve ödemesi 12 taksitle gelecek yaza kadar sürecek 5 günlük bir tatile hazırsınız. Sevgili evli erkekler, peki gerçekten hazır mısınız her şey dahil bir tatile. 'Her şey'den ne anlıyorsunuz? 'Her şey' gerçekten bir insanın olabilir mi? Sizler için bazı sorular hazırladım. Hazırladığım bu sorular size komik geliyorsa her şeyden vazgeçin.

* Sahilde etrafı izleyebilmek için güneş gözlüklerine ve kafanız karşıya bakarken yanlara bakabilen hareketli gözlere ihtiyacınız olacak. Etraf gerçekten güzel turist kadınlarla dolu. Mesela, sırtını brozlaştırırken bikini kopçasını açan güzel turist kadının kalkıp denize girme vakti geldi. Kopçasını takarken bir ihtimal size 'merhaba' diyecek göğüsleri yakalamak için konsantre olmalısınız. Güneş gözlüğünüzün arkasındaki gözleriniz, kayıt için uzamaya, heyecandan salisenin

binde biri frekansta titreşmeye başlayacak. Ama telaş etmeyin, yakalanma şansınız pek yok, gözlüklerinizin arkasında fal taşı gibi açılmış gözlerinizi saymaksak gayet medeni görünüyorsunuz. Güneş gözlüklerinizin arkasındaki dünyada uluslararası erotik hayaller kurarken, birisinin aniden "Aşkım bana su getirsene," dediğini duyacaksınız. Sizi kendi hayatınıza geri çağıran o ses, yanınızdaki şezlongda uzanan karınıza ait. Öğlen sıcaklığında hayalle gerçek arasında gidip gelmeye hazır mısınız?

* Aniden tepenizde beliren dünyanın en aktif animatörüne hazır mısınız? Bu adam size bir tavla turnuvası ya da su oyunları teklif ediyor. Bir Alman'ı, bir Rus'u yenmeniz için fırsat veriyor. Durup dururken bir sörf tahtasının üstünde, elinizde değnek gibi bir şeyle Rus'u itirmeye, Alman'ı düşürmeye hazır mısınız? "Benim öyle aktivitelerle işim olmaz, ben sahilde kitabımı okurum arkadaş" mı diyorsunuz? Öyleyse açın kitabınızı. Yanınızdaki turist, dev best seller'ını devirirken, siz yarım saat boyunca aynı paragrafı okuyacaksınız. George Orwell size ne diyor, İlber Ortaylı size neyi açıklıyor, bir türlü kafanız almayacak. Getirdiğiniz kitapları hiç okumadan aynen geri götürmeye hazır mısınız?



* Aynı malzemeyi ertesi öğün başka bir yemeğin içinde görmeye hazır mısınız? O malzemeden kaçmaya çalışmayın, o mutlaka tabağınıza girecek. Bu konuda aşçılık okullarında ders olarak anlatılan kadim bir hikaye vardır: Bir gün bir aşçı, şef "Dün verdiğimiz kabak kızartmasını atalım mı?" diye sormuş. Şef, "Ne atması lan, yoğurda bula ver," diye karşılık vermiş. Aşçı, "Dün zaten bulamıştık," diye diretince, şef, "O zaman havuç doğra içine, bunları biz mi öğreticez size!" diye patlamış. Zılgıtı yiyen aşçı, "Öyleyse dünden kalan salatanın içindeki havuçları doğruyorum," demiş. Bu lafı duyan şef olduğu yerde donup kalmış. Bir söylenceye göre beş, bir söylenceye göre on dakika hiç hareket etmemiş. Sonra titreyen elleriyle başındaki şef şapkasını çıkarıp tezgaha koymuş. Bir vakit kederli gözlerle şapkayı seyretilmiş, sonra aşçıya dönüp gülümsemiş. Yarı hüzünlü yarı mutlu bir sesle, "İşte şimdi tam bir aşçı oldun. Bu şapka artık senin hakkın," demiş ve mutfağı terk etmiş. Bir malzemenin bedeninizde yok oluncaya kadar döngüye girdiği otel mutfağına hazır mısınız?

* Eşinizin, "Başım ağrıyor, ben odaya gidiyorum," dediği o gece, bezgin bir suratla "Birazdan ben de gelirim," dedikten sonra, yeniden doğmaya hazır mısınız? Eşinizi elbet seviyorsunuz, ama bir yandan da

tarif edemediğiniz bir coşku sizi etrafı kesmeye zorluyor. Etraf şenlikli, etraf güzel. Mesela, sahilde kopçasını gözlediğiniz o güzel turist kadın etrafta dolanıyor. Üzerindeki transparan elbise sayesinde tıpkı gündüz vakitlerinde olduğu gibi kopça yine gözlerinizin önünde. Eğik bakışlarınız ve adeta telekinetik güce sahip kısıp gözlerinizle kopçayı zorluyorsunuz. Hayal gücünüz dur durak bilmiyor. İçinizde, bu kopçalı bakışlarınızı yakalayacak, sizi görür görmez her şeyi bir kenara bırakıp derhal sizi kesecek, fazla vaktiniz olmadığı için daha ilk kesişte yanınıza

gelecek ve yanınızdan çekerek sizi sevmeye götürecektir, hatta vakit kaybı olmasın diye yanınıza öpüşmeye hazır, aralık dudaklarla gelecek gibi bir his var. Fakat sahilde güneş gözlüğünüzün ardında fal taşı gibi açtığınız gözlerinizi iyice kısmanıza, içkinizi manalı manalı yudumlamanıza rağmen bir gelişme olmuyor. Olmaz. Öyleyse çok acayip bir ortama sahip olduğunuzu tahmin ettiğiniz otelin diskosuna ne dersiniz? Yüksek sesli club müziğinin sızdığı deri kapıyı ittiğinizde, karşınıza gerçekten sadece yüksek sesli club müziği çıkacak. Disko neden boş? Herkes nerede ve eşiniz çoktan uyumuşken siz neden buradasınız? Gece saat ikide indiğiniz otel diskosunda, dans eden kilolu turist bir kız ve onun etrafında garip hareketler sergileyen yerli erkekleri seyretmeye hazır mısınız?

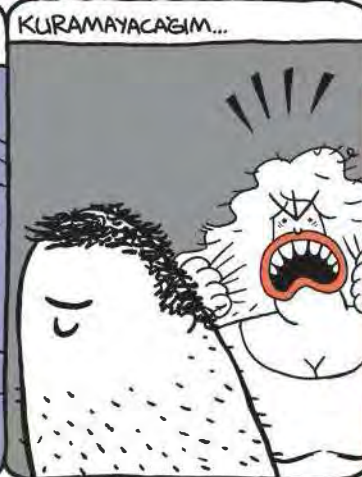
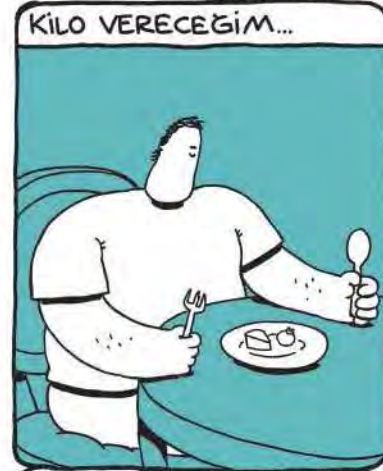
* Dengeleri gözetmek zorundasınız. 'Her şey' derken bu tatilin içinde eşiniz de var. Eşiniz az giysili turist kadınların aksine akşam oldu mu ürpermeye başlıyor. Çok uzaklardaki odanıza gidip ürperen eşinize hırka getirmeye hazır mısınız? Hırka kolay bulunan bir şey değildir. Odadan eşinizi telefonla arayıp "Hırka falan bulamadım ben, yok burda hırka mırka!" diye öfkelenmeye hazır mısınız?

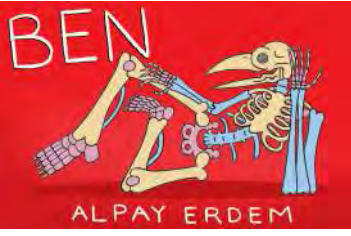
* Yediniz içtiniz, otelin bütün olanaklarından faydalanıp neredeyse ödediğiniz tüm parayı çıkardınız. Kutlu olsun! Akıllı adamsınız. Seneye daha da erken rezervasyonla yüzde 60 indirim yakalamaya ve arkadaşlarınıza "Abi çok iyi valla, biz de gelelim, hangi otel?" dedirtmeye hazır mısınız? Evli arkadaşlarınızla grup halinde çıkacağınız tatillere çok az kaldı. Sonrasında bu neşeli gruba doğacak çocuklarınız da eklenecek. Yemeğe erken inip mama sandalyesi kapmaya çalışacaksınız. Merak etmeyin, değişen fazla bir şey olmayacak. Mama sandalyesindeki evladınızın ağzına kaşık sokarken aklınız beleş alkolde, eşiniz yanınızda, hırkası odada, gözleriniz güzel turistlerde, animatörler her yerde, umudunuz gecenin ilerleyen saatlerinde, hayal kırıklığınız boş otel diskosunda sizi bekliyor olacak. Yine her şey dahil, yine her şey aynı olacak.

nisan hakan



VE ADINI SELAHADDİN KOYARLAR HAHHAHAHA!





Merhaba.
Üç boyutlu beş boyutlu sinemayı anlamıyorum. Yok on boyutlu. Çözemiyorum. Benim mantığıma ters. Aga mesela ben geçen bir film izledim. "Tekne" diye. Korku filmi. Hastasıyım korku gerilim filmlerinin. Hemen hemen vizyona giren bütün korku filmlerine gider, hiçbirini de sevmem. Ama yine de giderim. Seviyorum çünkü. Neden seviyorum, çünkü orada yaşanan hiçbir şey benim başıma gelmiyor, o yüzden seviyorum. İşte bu çok boyutlu sinemalar istiyorlar ki, oradaki kişi ne yaşıyorsa ben de aynısını yaşayayım istiyorlar. Gerçekten deli çıkacağım düşündükçe. Mesela en son izlediğim filmde adam teknenin içinde tuvalette mahsur kalıyor, fırtına çıkıyor, sağa sola sallanırken bir yandan da sular seller içinde kalıyor. Bu noktada über boyutlu sinema aynı anda da benim koltuğumu sallarken bir yandan da sağdan soldan tepeden üzerime su atıyor. Misal. E ben ne anladım bu işten. Filmdeki tipin acılarını ben de çekeceksem, aga ben bu işten ne anlamdım. Ben istiyorum ki sadece filmdeki kişi dartsın, ben niye dartsıyorum. Ben mısır kola tüketmek istiyorum filmdeki kişi canıyla uğraşırken. Banane ya. Allah Allah. Ben niye senin dertlerine ortak oluyorum. Sen bu filmde oynadın diye mayışını aldın mı arkadaşım, aldın. Tabii ki sen çekeceksin çilesini. Ben keyfini süreceğim olayların, seni izlerken. Hallah Hallah ya. Anlamıyorum. Zaten bence sinema sektörü bitmiş durumda. Ne yapacaklarını şaşırmış durumdalar. Senaryo yok bir şey yok, ne yapalım ne yapalım, koltuk sallayalım. Hayır zaten bu sinema salonları soğuk oluyor, bir de üzerime sen benim su mu atacan. Hangi hakla, hangi akılla. Pisler sizi ya. Yemin ediyorum çok pislersiniz sizler. Pisler.

Geçenlerde de Kadıköy'den Ringo Starr plâğı aldım. Hayatta dinlenecek bir şey değil fakat işte serde de Beatles tutkusu var, koleksiyoner olmak böyle bir şey, öyle bir şey yani. Süper cümle kurdum, o oldu. Kapağı görseniz, Ringo bile zerre ciddiye almamış olayı belli. Hayır yani sen de artık plak çıkarma. Müzik üretmek zorunda mısın. Üretme sen. Ne gereği var. Hayır bize zul oluyor. Almak zorunda kalıyoruz, o oluyor.

Almasan olmuyor. Öyle paylaştım zaten. Twitter'da yazdım. Plak kapak fotoğrafını paylaşmış, "almasam olmazdı" yazdım. Biri cevap yazmış. "Gerçekten dinliyorsun musun bunu" diye. Ben de cevap yazdım, "yani daha çok koleksiyona koymak için aldım ama bir iki kez de dinlerim" diye cevap yazdım. "Direkt Beatles özentisi" diye cevap yazmış. Şaşırdım. Kim olabilir ki acaba Beatles özentisi, ben miyim acaba dedim. Çünkü Ringo olamaz. Ringo'nun kendisi Beatles. Bir insan kendisinin nasıl özentisi olabilir. Sordum, "kim" dedim. Kim dedim ya Beatles özentisi. "Ringo Starr"

yazmış. Sordum, "Ringo nasıl Beatles özentisi olabilir, ciddi soruyorum" dedim. Aldığım cevap şahaneydi, "o da bir insan, neden olmasın". O akşam oyunum vardı, oyun sonrası eve döndüm. Ringo'nun plâğını koydum pikaba. Her iki yüzünü de sadece birer kez dinledim, kaldırdım sonra. İkinci kez bile dinlemedim. Eh be Ringo. Neden yani neden. İnsan neden diye sormadan edemiyor çünkü. Neden. Gerçekten çileni biz çekiyoruz ama, mayışımızdan gidiyor, bir de üstüne laf da yiyoruz.

Bazen de böyle bir kaka yapıyorsun ama biliyorsun ki bu kakanın devamı gelecek, yani bir süre sonra ikinci bir kaka daha gelecek, bunu biliyorsun ya, hüzünlenmiyorsun. Bence çok hüzünlenmiyorsun. Nasıl hüzünlenmez insan. Çünkü insan gün içinde sadece bir kez kaka yapılıs istiyor. Mümkünse tam da saatinde olsun bitsin bu iş istiyor. Çünkü her şeyin bir saati vardı. Saatsiz olmaz bu işler, olabilmeyiz. Yani yapıyorsun kakayı ama biliyorsun ki, bu kaka da tam bir olmamışlık var. Yine yapılacak kaka. Yine girilecek bu tuvalet bu iş için. Düşünmesi bile büyük yıprantı. Dışarı çıksan çıkamıyorsun. Ya dışarıda bastırırsa zalım diyorsun. Ama bir yandan da emin de olamıyorsun. Belki de bir şey olmaz ya, ben kuruyordumdur kafamda diyorsun. Diyorsun da diyorsun. Derken derken tam evden çıkayazarken hop diyor ki kaka burdayım. "Buradayım" da demiyor, "burdayım" diyor. Gerçekten büyük ızdırıp. Hüzün varsa buralarda var, başka yerde arama.

Koşuyolu'nda bir gece vakti önümden sansar geçti. Bir gölge gibi. Çok güzeldi.

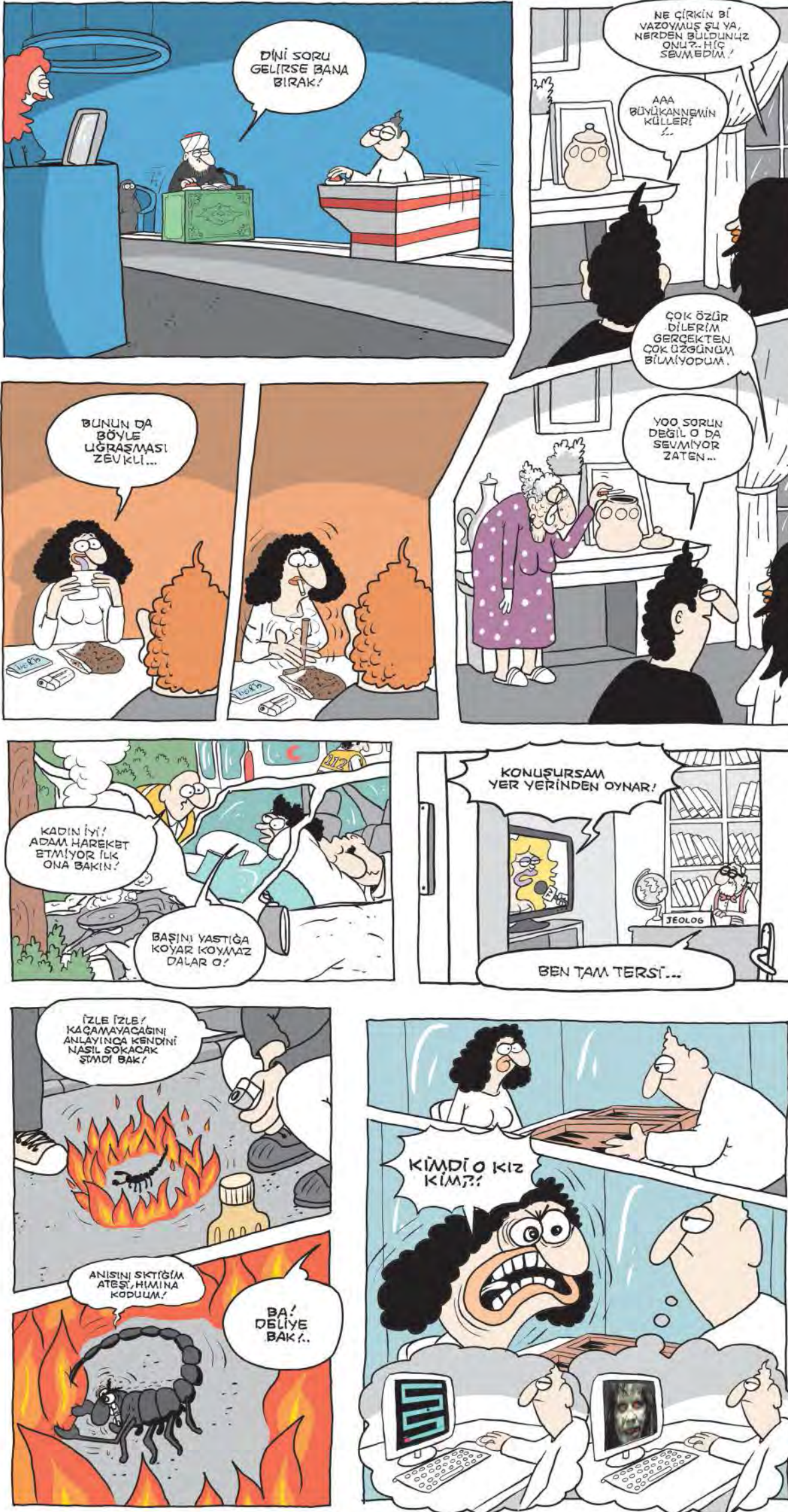
Kaygusuz Abdal'ın bir şiiri vardır, şiirin bir kısmı şöyledir, "kıldan köprü yaratmışsın, gelsin kulum geçsün deyu, hele biz şöyle duralım, yiğit isen sen geç a tanrı". İlkokuldayken de öğretmenimiz bize bu şiiri okutmuş, ve manasını sormuştu. Bizler de bütün ne kadar öğrenci varsa, olduğu gibi anladığımızı söylemiş, ona göre yorumlar yapmıştık, genel olarak. Şu anda da mesela bir inançsızlık, bir isyan görüyorum. Şu anda da mı yanlış görüyorum acaba, bilemiyorum ki. Öğretmenimiz de, aslında burada yazılanların tam tersi bir manası olduğunu söylemişti bize. Bir şeyler anlatmıştı ama inanın aklımda hiçbir şey kalmamış. Aradan yıllar geçti, ben hala anlamıyorum. Var mı ya bu konuda beni aydınlatabilecek bir kişi sevgili siz okurlarım arasından. Yemin ediyorum ya. Vallaha bak. Nedir ya bu benim gibi okuduğumu dümdüz anlayan insanların çektiği. Nedir yani. Hoşça kal.

"HEY"

19 Temmuz Cuma / **Muğla Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94
20 Temmuz Cumartesi / **Bodrum Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04
27 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK





Monşer

Biliyorsunuz eskiden bu bizim dış politikayı monşerler yönetirdi. Onlarca yıl boyunca, dikkat ettiyseniz resmen Mithat Körler gibi bir diplomasimiz vardı. Yani yok değildi, vardı, herkes biliyordu ama ne bir hit şarkıyla gündem oluyor, ne ismi bir dedikoduya karışıyordu. Yani şimdi doğruya doğru, Mithat Körler de çok kıymetli bir sanatçımız ama neticede ne peşinden koşan milyonlar var ne de Mithat Körler'den nefret eden. İşte bizim monşerler de aynı Mithat Körler gibiydi.

Neyse ki diplomaside monşerler devri kapandı. Artık öyle diplomaside bir yere gelmek için illa Galatasaray Lisesi'nden Mülkiye'den mezun olmak gerekmiyor. Vatanın her evladı diplomaside konsolosluk hatta elçilik makamlarına kadar yükselebiliyor. Eskiden bırakın maslahatgüzârı, katip bile yapılmayan vatan evlatları, öyle saçma sapan yok yabancı dil, yok bilmem ne zorunlulukları falan da olmadan cayır cayır yükseliyor diplomaside basamakları.

Bakınız eskiden bizim uzak ülkelerdeki konsoloslarımızın, elçilerimizin falan sesi sedası çıkmazdı ama şimdi canavar gibiler, diklenmeden dik duruyorlar, hatta basuru azmış adamlar gibi adeta sürekli ayakta bekliyorlar. Twitter'dan, Facebook'tan, Instagram'dan, MySpace'ten Tinder'dan dünyaya gereken mesajları çatır çatır veriyorlar, hiç sessiz sedasız oturmuyorlar. Öyle monşerler gibi "O ne der, bu ne der?" demeden makineli tüfek gibi yabancı gazetecilere, başka diplomatik misyon temsilcilerine, uluslararası siyasette etkili isimlere ayar üzerine ayar veriyorlar. Her twitleri bir kapak, her storileri bir ayar.

Bakın mesela eskiden bu bizim monşerler, bir yabancı gazeteci ülkemiz aleyhinde bir iki laf ettiğinde gidip adamın suyunu gidiyor, telefonla falan konuşuyor ama kamuoyu önünde adamın suratına tokat gibi incek iki cevap vermeyi beceremiyorlardı. Şimdi nerede, ne zaman bir yabancı gazeteci, bir dış mihrak kalkıp bizim ülkemiz hakkında ileri geri konuşsa bizim bir konsolos bir büyükelçi anında twitter'dan facebook'tan cevabı yapıştırıyor. Öyle ezik ezik cevaplar da değil ha, her biri o laflar boy boy, her biri o lafların bir fazlası, her biri o lafları atlattık ayarında ve sertliğinde tam manasıyla qapaq gibi cevaplar.

Bakınız bu monşerler zamanında burnumuzun dibinde sekiz yıl süren İran Irak savaşı yaşandı, ne karıştılar ne görüştüler, biz resmen savaş sanki uzak bir kıtada oluyormuş gibi izledik haberlerde. E tabii adamlar monşer, ne bilecekler? Halbuki şimdi vatanın dört bir yanından, daha önce yüzüne bakılmayan üniversitelerden mezun olan aslan gibi vatan evlatları komşu ülkeleri sokak sokak tanıyor, şeyim hıyar diyene benimki de tuzluk dercesine taze bir heyecanla koşturuyor. Basiretsiz monşerlerin sesinin soluğunun çıkmadığı olaylara balıklama atlıyor. Soft Power, Hard Power, Al Bano Romina Power, AC/DC falan gırla gidiyor.

Misal Doğu Akdeniz'e bir güneş gibi doğdu monşerden arındırılmış diplomasimiz. Eskiden olsa hık mık eder, kapalı kapılar ardında delikanlıya yakışmaz bir takım pazarlıklar falan... Ama şimdi maşallah hiç kimseden korkumuz yok, gidere gider, atara atar diplomasimizle Doğu Akdeniz'de de fark yaratıyoruz. Kim kafayı uzatsa whack em all misali sokuyoruz lafi. Libya, Mısır, İsrail, Ürdün, Lübnan, Suriye fark etmiyor. Hele İtalya, Yunanistan, Kıbrıs'a resmen köpek çekiyoruz. Gaz aranacaksa gaz arıyoruz, gaz alınacaksa gaz alıyoruz. Eskinin monşerleri olsa görebilir miydik böyle dirayetli, Demet Akalın Modeli bir dış politika, bir diplomasi? Göremezdik. Mithat Körler gibi kimse fark etmeden müziklerini yapar sessizce takılırlardı. Ama şimdi eski bastıbacaktan kalma stratejik derinliğimiz, ilmek ilmek işlediğimiz "ben tek siz hepiniz" politikamızla, kimseye yaranmaya çalışmadan, kimseye amennamız olmadan, dümdük ilerliyoruz. Allah sonumuzu hayır etsin ve edecek de inşallah.

ve SİNEM'in
indirime ihtiyacı yok.



"Erdem, mutluluğu verecek bir ödül değil, mutluluğun ta kendisidir."
- Spinoza

● Haysiyetli bir insan, toplum ve ülkenin emperyalizme ilişkisi, antiemperyalist bakış olmalı, üç nokta...

● Nasıl ki olağan dışı olmak, olağanüstü olmağa yetmiyorsa; akıl üstü olmak da akıl dışı olmakla tümünden alakasız...

● Kov nostalji danayı, yemesin hatırayı!

● Yazlık mekân işleten bir dostum anlattı. Tam kahvaltının işlek vakti, sayısı zaten az olan garsonlardan biri yok! Ona soruyo, buna soruyo, yok. Gidip kaldığı odanın kapısını çalıyo, çıt yok. Pencereden bakıyo, garson yataкта uzanmış. Camı tıklاتیyo, dönüş yok. Cama sertçe vuruyo, bişey mi oldu diye endişeyle, garson uyanıyo! Kapıyı açınca "Oğlum n'apıyosun sen" diye soruyo. Garsonun cevabı: "Nerdeyim ben, sen kimsin?!" Dostum "Delirdin mi oğlum sen" diyo, cevap gene aynı: "Kimsin sen, burası neresi?" Çok profesyonel kolpa duydum ama sıyrılmak için hafızasını kaybetmiş numarasına ilk defa

denk geldim. "Otogara götürüp elimle bindirdim" diye anlattı arkadaşım. Otobüse binerken "Ben kimim" demiş garson...

● Nasıl anlatsam, nereden başlasam? Şarkıdaki

gibi... Tamamı ahaşp, küçük, minderli, halılı, üstü açık odacıklardan müteşekkil yalın mimari yapı? Muhteşem. Ufak yer sofralarında gelen enfes kahvaltı ve ilkel ocağının üstünde mütemadiyen kaynayan dev çaydanlık? Mükemmel. Olimpos'un seksen çeşit yeşilini hıfzettiği deli tabiat. Şahane. Velâkin bu yazının sebebi hiçbirisi değil. Hepsinde güzeli var: İnsan. Ali Abi. Sürekli gülümseyen bir dost yüz. Günbegün allaşan sıhhatli yanaklar. Samimi sohbet, derin halden anlayış, velhasıl temizden öte tertemiz bir kalp. Beycik Dağı'nın yukarılarında Rivera adlı bir mekân. Hakiki Rivera'yı Mivera'yı çırak çıkarır. Öyle reklama ihtiyacı olan, bilinmez bir yer değil. Kiremitte alabalığıyla Hürriyet'in onluk listesinde üçüncü olmuş. (İlk ikiyi merak ediyor insan.) Gördüğünüz çizimi buraya gelen rus kadın ressam



● Romantik olmak için Eylül'ü bekleyen de var, mevsimlik işçi gibi...

● Mizah dergilerine ve mizahçılara çok düşkün bir arkadaşım vardı. Sahil beldesinde yaşırdı. Bir mizahçı dostumun yakınlarında olduğumu öğrendik. Meraklı arkadaşım, tanışalım diye tutturdu. Olur dedim. Aradım meslektaşımı, hep birlikte buluştuk. Meraklı dost, gece boyu hayranlığını anlattı. Bana da tanıştırdığım için teşekkür

etti. Biz de ona ilgi alakası için teşekkür ettik. Böyle şükranlar içinde, güzel güzel otururken, meraklı ahabım tuvalete gitti. O yokken, mizah yazarı dostum "Ne güzel, yurdun muhtelif yerlerinde bu tip insanlar var" dedi. "Hakkaten" dedim. Sonra meraklı masaya döndü ve "Ben yokken arkamdan konuştunuz mu?!" dedi. "Hayda, Atilla Mayda" dedim. "Ben arkamdan



konuştuğunuzu düşündüm" dedi Bay Meraklı. "Konuşmadık" dedi meslektaşım. Çaresizce bakiştık iki yazar...

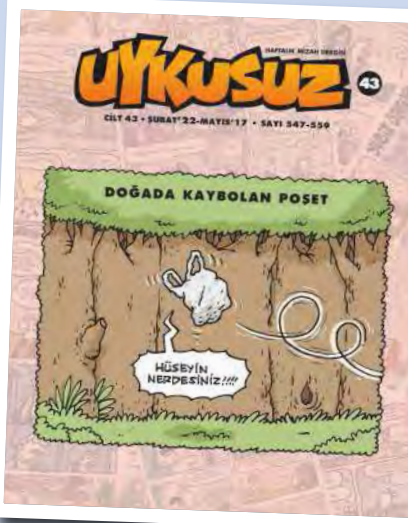
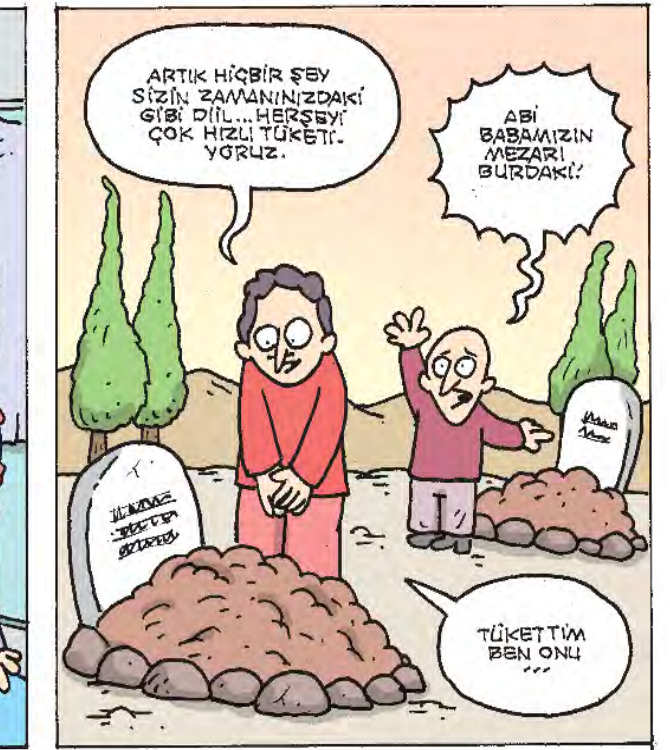
● Doktor Soner Öner yazmış: "70'li yıllarda orta birinci sınıftayken, tarih öğretmenimiz, ilk kez gördüğümüz hesap makinesini derse denk getirmiş ve 'Yaramazlık yapanların numarasını gösteriyor bu alet' demişti. Sonrasını tahmin edersiniz... Sınıf listesinden numaramızı bulup makinaya yazar, bize ekranı gösterir, 'Gel bakalım buraya' derdi. İyi mi! Biz de yerdik bunu ciddiden. Sonra anlattı durumu tabii ki. Dayak, dövme falan asla yoktu. Çok sevdiğimiz öğretmenimizdi" Ne güzel hatıra. Selamlar oyunbaz öğretmenlere...

● Ah be insan, 'özne' olmak için yapmadığın kalmadı. Falcıdan psikoloğa, büyücüden kolpacı meleğ koçuna koşturdun durdun be türdeşim. Bak, gene senden bahsediliyor!

● Artı: Cüneyt Arkin... Ekski: İzzet Günay... Çarpı: Kadir İnanır... Bölü: Ediz Hun...

● Otel merdiveninden inerken gördüm çizimleri, n'oluyor dedim. Buna benzer bir sürü çizimi vardı Levent Özdemir isimli arkadaşımızın. Bu çizdiği adamın inceden bizim Emrah Ablak'ı andırması apayrı detay...

Mustafa Satıcı



Karikatür kitapları, çizgiromanlar ciltler ve daha fazlası uykusuz dükkan'da

Uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

FURKAN ÖZDEMİR





Daha iyi olabilirdi. Bu otobüsün her şeyi hakkında söylenebilecek en güzel şey: Daha iyi olabilirdi. Ben kaçınıcı durağından bindim bilmiyorum, içeride çok uzun süredir

geceyarısı şehirler arası yolculuktan yüzünden erimiş, koltukların kenarlarından akmış, temizlemesi zor yerlere girmiş bir sürü yolcu vardı zaten. Otobüsün otogara girmesiyle açılan ışıklardan gecenin yaratıkları gibi rahatsız olmuşlar, otobüse binen canlı kanlı, yüzleri henüz uykuyla buruşmamış insanlara tiksinti ve öfkeyle bakıyorlardı. Ölülerin istirahatini bölmeye cüret eden, sonsuz uykularını bölme küstahlığını gösteren bu bronz tenli şortlu piçler kimlerdi? Oysa onlar da başka bir tatil beldesinin kaşarlı tost, muavin deodorantı ve sigara izmariti kokan otogarından otobüse bindiklerinde canlı kanlı tatilcilerdi. Bu hayata dahildiler, bu dünyaya aittiler. Otobüs onları değiştirdi, yol onları dönüştürdü. Onları insan yapan ne varsa ellerinden aldı, şimdi bir bakın ne haldeler. Şu teyze belli ki otobüse binmeden önce tavuk gibiydi, capcanlıydı, tatilini yapmıştı, dizlerine kadar denize bile girmişti. Gözleri güneşin ışığında



parlıyor, başka kim gelmiş komşular gelmiş mi diye bakıyorlardı. Şimdi cansız göz kapakları sadece "burası kaka yapılacak bir yer mi, yoksa beş dakika durulan bir yer mi?" diye zorla aralanıyor. Efsunlu uykuna geri dön tavuk kadın, burası kaka yapılacak yer değil. Kaka yapılacak yer Susurluk'ta. Oraya daha çok var.

Kendi koltuğumu bulup yerleşiyorum. Koltuk berbat, Kazakistan'da elle yapılmış gibi. Eskiden otobüs koltukları iyiydi, bu nasıl iyiden kötüye gidebilir? Her şeyin kötüye gidebileceğini hesaba katıyorsun, yine de otobüs koltuklarının kötüye gidebileceğini düşünemiyorsun. Benim gençliğimde iyiydi. Ben gençken uzun yolda altıma tişört sermeye utanırdım herhalde. Şimdi ise "hayat bir doktor

ziyaretidir, pediatriye başlar geriatriye biter" diye düşünüyorum. Kimse benden kıymetli değil, o yüzden sırt çantamdan iki üç tane tişört çıkartıp rahatsız koltuğun üzerine seriyorum. Tişörtlerden bir tanesi Iron Maiden'ın ölümsüz eseri Powerslave albümünün tişörtü. "Onlar da bunu isterdi" diye düşünüyorum. Bunlar yetmiş yaşında insanlar.

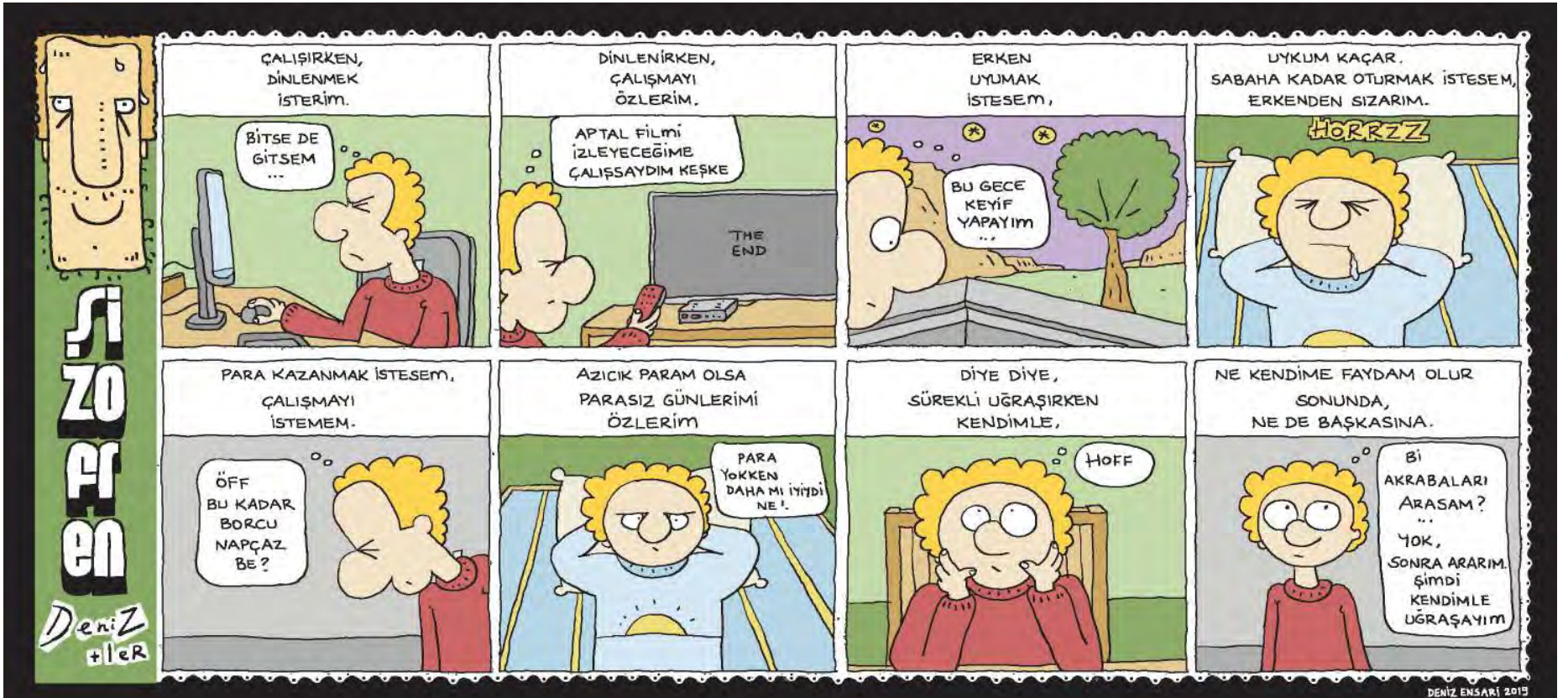
Bunların ömrü turneydi festivaldi yollarda geçti. Belli bir yaştan sonra insanlara basur dersin gözler dolar, ses titrer, "yapman

gerekeni yap..." derler.

Koltuğa oturduktan sonra yirmi dakika boyunca önümdeki kadının eğlence sisteminden türk komedi filmi izlemeye çalışmasını izledim. Bu hayat böyle anlar için yaşamaya değer. Bu hayat böyle şeyler yüzünden vazgeçilemez bir sevgili. İlişkimiz monotonlaştı derken öyle sürprizler yapıyor, üzerinde "aşksın"



yazan öyle oyuncak ayılar hediye ediyor ki insana... Kadın çok istiyor. Büyük bir ihtimalle muhtemel ki varoluşunun bütün zerresiyle türk komedi filmi izlemek istiyor. Ve haklı olarak bütün evrenin bu irade karşısında, bu arzusunun yüceliği karşısında diz çökeceğine inanıyor. Fakat eğlence sistemi değil diz çökmek, kırırdamıyor bile. Dokunmatik ekran bozuk sanırım. Belki benimki çalışıyorsa kadınla yer değiştiririm, benim sistemimden izler diye düşünüyorum. Çünkü kadının türk komedi filmi izleme isteğinin saflığıyla, temizliğiyle kutsandım, daha iyi bir insan haline geldim. Benim eğlence sistemim çalışıyor. Üstelik yenilmezler bir ve yenilmezler iki filmleri var. İnanılmaz ama yenilmezler bir filmi sinema çekimi. İnsan filminin adını yenilmezler koyarken onun sinema çekimi kopyasının şehirler arası otobüste ufacık ekrandan ölümlere gösterileceğini düşünemiyor, insan kendi işiyle ilgili hep en iyisini en güzelini istiyor. Teyzenin derdi uçu gitti aklımdan, şimdi sadece İstanbul'a varana kadar iki filmi de izleyebilir miyim, onu düşünüyorum.

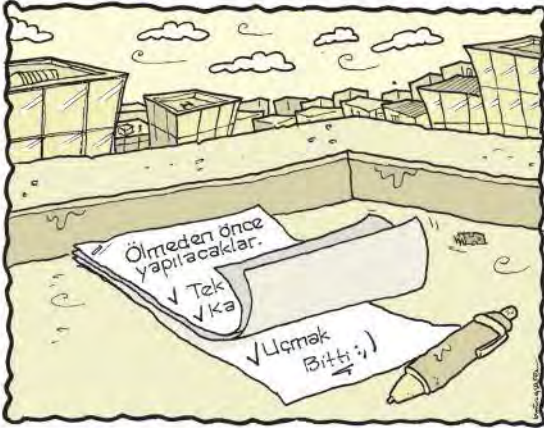


Çarpışma İpek & Burak

Yazan: 4222 OKY



Devam edecek.



ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Yarın, yarın, ardından yarın, ardından yine yarın...”
William Shakespeare (Macbeth’den)

“YALAN ÖTESİ”

Ağır ağır salınıp duran dallarında tıklım tıklı vişnelerin, kirazların kırmızı kırmızı, (o nasıl bir kırmızı--insanı çocuk eder--) parıldadığı ağaçlar. O serin rüzgâr. Kıpır kıpır yeşil yapraklar. (iki zıt rengin yanyanalığının tuhaf, uyumu, kışkırtıcılığı--bir araba dolusu kiraz görünce olmuyor öyle--) O ağaçların da aralarından ucu karlı/ dumanlı (uçuk mavili) uzak dağların görüldüğü o yüksek diyar. Antalya civar illerinden birinin kasabası. Bu dedim. Arkadaşımın çocukluğu orada geçmiş. (evleri; o eski zaman evi, müthiş--duvarlarında ahşap girintiler, raflar, oymalı tavanlar, el işi çok eski süslemeler, desenler--) Yazmıştım burada. Gitmiştik beraber bir bayram günü. O masal kasabası işte. Gül ekip gül biçilen yerler... Gül tarlaları. (İnsan bir kavram, bir mecaz falan zannediyor önce “gül tarlası”nı, var orada sahiden --“gülü gül ile tartarlar”--) Günden mi kirazdan mı, rakım’dan mı, (o serin, işveli rüzgâr?) her ne olmuşsa; insanlar da, olaylar da; biz aşağıdakilere, buralarda; (bu zemin kat’da, --beton binalar, caddeler, asfaltlar masfaltlar arasında--) bizlerin başına gelenlere falan pek benzemiyor. (oralara has özel kelimelerle dolu:oyunlu/ cümbüşlü ahenkli o dil... deyimler meyimler-o da-arttırıyor o masalsı etkiyi--) Müdavimi hatırlar; yazmıştım: bir tamir işi için çıktığı epey yüksek direktan düşen, aşırı ciddi, hiç konuşmaz, ketum elektrikçi, o düşme vak’asının hemen ardından;(kalkar kalkmaz ama) çok konuşkan, muzip, gelene geçene laflar atıp, şakalar yapan;(içinde sanki derin anlamlar da barındırıyormuş gibi olan ince espriler) bambaşka; bir tür bilgemi figüre dönüşmüştü. (bir çeşit Hoca Nasreddin) İşte o elektrikçi’nin başına gelene benzer bir diğer olayı da anlatmışlardı o gittiğimimde. Diğerinden de daha da ünlü efsanevi bir kişilik. Bu ikincisi. Hala hikâyeleri dillerde. (kasabanın ünlüsü yani, dillerde dediğim--rahmetli olmuş, Allah rahmet eylesin--) Postanesinde çalışıyormuş galiba. Bu da yine aynı; diğeri gibi utangaç/ mazbut/içine kapalı kendi halinde bir memurken...(postacı değil, oturan memur--demek bu çeşitten anı/büyük değişimler için; içine kapanıklık/susunkuluk musunkuluk bir ön şart--içerde ne tür bir patlayıcı malzeme biriktiriyorsa--) Ne diyordum. Evet. Birini sevmiş bu. Bizim abi. Vermemişler. Daha da kötüsü bir başkasına vermişler. (işte gene “Leitmotiv”i köşenin:“sevgilinin düğünü”--“işte bak geçiyor düğün alay”--) Bu memur abi birkaç ay eve kapanmış. Perdeleri kapatmış. Hiç ortalarda görünmemiş. Sonra, daha önce misli görülmemiş bir yalancıya dönüşmüş bir vaziyette çıkmış o evden. Bu kadar büyük

yalancı ‘ya hiç rastlanmamış. Nasıl bir travma yarattıysa o olay ruhunda.

Şimdilerde o büyük yalancı sık sık geliyor aklıma işte...

Sanki hepimizin teker teker değişe değişe... nüfusunun çoğunluğunun artık o şekil bir yalancıya dönüşmüş olduğu dev bir kasabanın içinde...(sadece bizim buraları falan değil, bütün dünyayı diyorum) Sanki hepimizin sevdiğini bir başkasına verdiler. Ne oldu bizlere?

Nerede o “tek yalancı”lı kasaba? Ne güzel günlermiş. Bu olanlar bitenler, vişneli kirazlı, karlı dağlı masal havası atmosferinden ziyade bir “akıl hastahanesi” hissiyatına... İnternet, sosyal medya kullanımının yaygınlaşmasıyla. kapitalizmin bu son büyük krizinin keşişmesi... O keşişmeyle iyice arttı işte. Katlandı.

Artık kimse işine gelmeyen, hoşuna gitmeyen “hakikat”le ilgilenmiyor. O tarafa bakmak istemiyor. Görmezden geliyor.Yalan haber gerçek olanından defalarca, defalarca hızlı bir şekilde yayılıyor. Gerçek muamelesi görüyor.

Post
Truth
Politics



“Post-Truth” çağı diyorlar kendileri buna. “Hakikat sonrası” çağ yani. “Nesnel hakikatler “in belirli bir konu üzerinde kamuoyunu belirlemede duygulardan, kişisel kanaatlerden daha az etkili olması durumu. (—Oxford Sözlüğü, öyle izah ediyor kavramı—2016 yılının kelimesi olarak seçmişti ‘Post-Truth’u—) Hakikatlerin, gerçek olma durumunun önemini kaybettiği bir çağ, Bir tür cinnet hali. Bir de “Post-Truth Politics” Yani “Hakikat Sonrası

Politikası”var ki evlere şenlik. Bu günlerin Trump’lu dünyasını tarif ediyor.

“Kasabanın Büyük Yalancısı”na dönersek; o katlanamayacağı şiddette bir gerçeklikle baş edebilmek için kendine yalanlardan bir zırh yapmıştı. İçinde biraz alay,

biraz şaka, biraz eğlence barındıran incelikli yalanlar... Bir tür sanatçı. Ülkelerin zenginliklerine, doğal kaynaklarına el koymak için her türlü vahşete hazır dünya egemenleri; onların “Hakikat”i işlerine geldiği gibi eğip bükebilme, yerine yalan olanı yerleştirebilme, hızla yayma imkânına kavuşmaları. Bu yeni “yalan biçimi.” Bu yeni “imkân.” O korkunç.Yaygın yalan ve hakikat’e ilgisiz yığınlar. Dünya egemenlerinin ‘kaynakları

talan’a bu şiddette teşne, iştahlı ve mecbur oldukları bu yeni zamanlar. Bu Post-Truth zamanları. Hepsini nükleer yığılma ile beraber düşününce edince...

Acaba sonrası, yani “Yalan--Ötesi/Sonrası” “Post-Lie” gibisinden bir adı olan yeni dönem falan da olacak mı? Olabilecek mi.

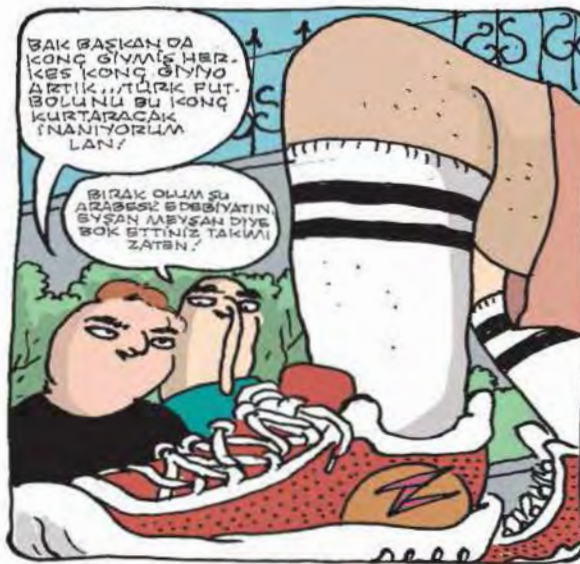
Yoksa buraya kadar mı?

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...



William Shakespeare 1564-1616

USLU ÇOÇUK



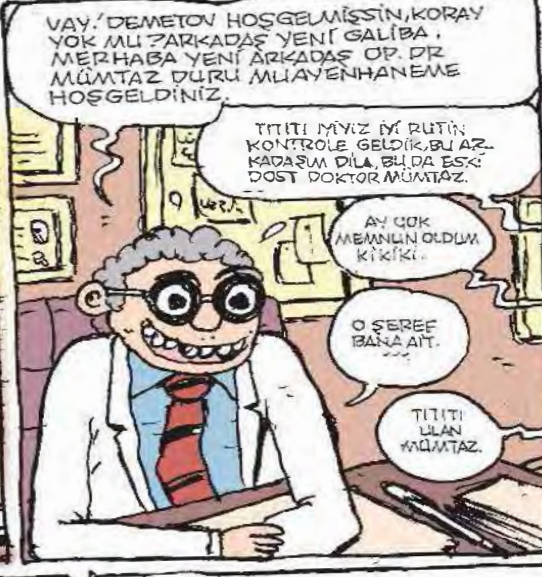


ESNEK ile GENİŞ



Yetkin
Gülmen

MACERA ADI: SMEAR BENİ...





Haftalık Mizah Dergisi | 17 Temmuz 2019 | Sayı: 620

Haftalık Yayın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alic): Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39



ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

GEYSU ORTAM'A SAHANE ÇALIŞMA ORTAMI HAZIRLAMISTIR, ŞU ANA ODAKLAN, ONUNE BAK DIYE AKAŞA YAYINLARI TANDANSLI NASHATLERDE BULUNMUŞ VE ONU HAYAT SAHNESİYLE BAŞ BAŞA BIRAKMIŞ İŞE GİTMİŞTİR



GEYSU'NUN ALDIĞI HAVA TEMİZLEYİCİSİNİN AÇ KARNINA YAKTIĞI SİGARANIN DUMANINI ÇEKİŞİNE BAKINCA HEMBÜNYEYE, HEM GEYSU'YA NASIL BİR İHANETTE OLDUĞUNA AYILIR

İLHAMI
BU AZAPLA
BULAMAYACAGINI
İDRAK EDİNCE



PICASSO, SARTRE'DAKİ YÜREK SENDE VAR MI Kİ DENYO, YA ELE AYAGA DÜŞERSEM, KANSER OLURSAM HESAABI SUÇLULUK DUYGULARIYLA O SİGARA SANA İLHAM DEĞİL ACZIYET VERİR ANCA



DOĞRU SEÇİMLERLE ADIM ADIM İLERLEYEYİM VE KEŞKELERİ EKSLİTEYİM DERKEN

SARMA SİGARA TEŞKİLATINI Bİ MÜJİK ARKAŞA VERMEK ÜZERE TOPARLAR, ÇÖPE ATACAK KADAR KANSIZ DEĞİLDİR TÖÜ, YENİ DE ALMIŞTI BALYA TUTUNU, FİLTRE VE KAGITLARI TAHTAKALE'DEN VE NE ŞANSLI O MÜJİK ARKAŞ



HAA, ŞİMDİ GİT O AÇ KARNINI Bİ DOYUR ÖNCE İBİNE

BİLİYORUZ İŞTAH YOK, AMA BU GİDİŞİN DEĞİL BE OOLUM



GEYSU'NUN YULAFLI SÜTLÜ VİCDANLARI RAHATLATAN KAHVALTISINDAN HAZIRLAMACA

MUZ KEVİZ KURU KAYISI



EN İYİ İLHAMI DOĞA VERİR HESAABI KENDİNİ SAHİLE ATMACA

AMMA DOĞADAN ZİYADE İLHAMI VASAT TIP VE TELMAŞA AURAYLA ŞU MANİTANIN DİKKATİNİ NASIL ÇEKEBİLİRİM SORUNSALINA VERİR



EVET! BU TIPLE VE ŞU GARİBANLIKLA NASI Bİ AURASI OLMALI Kİ ŞAHANE Bİ MANİTANIN DİKKATİNİ ÇEKEBİLSİN?

EN KIYAMI ORTAMDA BİLE AAN'A KONSANTRASYONUNU VE HAYATA MOTİVASYONUNU KAYBETMEYEN

MİSAL Bİ ORTADOĞU CEHENNEMİNDE...

FARKINDALIK VE KABULLENİŞ DOLU KALENDER Bİ HAL

EN ZOR DURUMDA BİLE HAYATA ÇÖZÜMLER SUNAN



KENDİSİ DE GEYSU'YA SÜRPRİZ Bİ AKŞAM KAYINTISI HAZIRLAYARAK AAN'A VE HAYATA KATKI FANTEZİSİNE EŞLİK EDER. GEYSU'NUN EN SEVDİĞİ, KISIR YAPMAK HİÇ DE ZOR DİLMİŞ MEĞER

Bİ DE SALATA VE TURSUSU, GEYSU BAŞKA NE İSTER



EVET! EN UFUK Bİ ZORLUK KARŞISINDA TIR TIR TITREYEN TELMAŞA BUNYE, "İDEAL KENDİSİNİN" HİKAYESİNİ YAZSA YA! SKTİRET OOLUM BEKAR EVİNİ, MAKARA KUKARAYI, EN İYİ BİLDİĞİN ŞEYİ, O DEV EGOYU VE İHTİRAŞI ÇOŞTURACAGINI Bİ SENARYO! NEDEN OLMASIN?

GEÇEN HAFTA CAMA TOSLAYAN SİNEĞİ DÜŞÜN, HADI BAŞLA BAKALIM



İSTANBUL'UN ENTELİJANSİYA SEMTLERİNDEN BİRİNDE, GIDA PAZARIMSİ BİR BAKKAL

MAKSUTİ NE EDİYON? VAR MI ARAYAN SORAN?



SNİFFİ OHH MİS GİBİ KİUYOR İÇERİSİ

BAŞTAN AŞAĞI Bİ TEMİZLİK YAPTIM EYDER BEY. SİZ DE TEZGAHIN ARKASINA GALOŞLA GEÇERSENİZ İYİ OLUR

ELLERİNE SAĞLIK BE MAKSUT

ORTADOĞU'DAN ZULÜMDEN KAÇMIŞ BİR MÜLTECİ. KİMBİLİR MAZİSİ, HİKAYESİ NEYDİ? YENİDEN BAŞLAMAK DURUMUNDA OLUNAN BİR HAYATA KARŞI DERİN BİR KABULLENİŞ AURASI



ŞİŞELERİ ÇAMAŞIR SUYUYLA SİLİMİŞ STERİLİZE ETMİŞ

SİZ BURADAYSANIZ BEN SERVİSE ÇIKAYIM BEKLEYEN SİPARİŞLER VAR

MAKSUT, ÖNCE ŞU CADDEDEKİ BORAN PALAS'A Bİ GİT, ORADA UNLU YAZAR MERAL HANIM VAR DAİRE 19'DA, BEŞ DAKİKAYA EUDEYİM DIYE ARAMIŞTI, ONA Bİ SU, Bİ DE GÜZEL KAVUN SEÇ GÖTÜR. GELMİŞTİR ŞU ARA. EN BONKÖR MÜŞTERİDİR HA

MÜLTECİ FİLAN AMA ANINDA KAPMIŞ TÜRKÇEYİ, HEM DE İSTANBUL LEHÇESİYLE. OKUDUĞU KİTAP DA İNGİLİZCEYDİ HA! SEN NE AYAKSIN MAKSUT?



MERAL HANIM HENÜZ GELMEMİŞTİR. AMA MAKSUT İÇİN BEKLEMİK GİBİ Bİ SIKINTI YOKTUR, O HER ANIYLA VAROLUŞU HAKKIYLA DUYUMSAR



ORTAM 3 ÇIKTI